

[Per Møller.]

Nu kan der fremsættes mange gisninger om, hvorfor folk lader sig tatovere, og hvilke virkninger det har. Jeg har søgt tilflugt i dette spørgsmål til Salmonsens Leksikon, og jeg vil lige citere, hvad der her gives som forklaring. Der siges:

„Derimod forekommer tatovering almindeligt hos sømænd og først og fremmest hos forbrydere og prostituerede. Dette skyldes dog næppe, som man har ment, at skikken hos disse er en levning fra et tidligere, lavere kulturtrin, men snarere, at den professionelle lediggang og livet i fængslerne fremelsker lysten til tatovering.“

Jeg ved ikke, om dette dækker helt præcist, men det forekommer mig i hvert fald sandsynliggjort, at mange mennesker på et vist tidspunkt fortryder og beklager, at de har synlige tatoveringer. Jeg er sikker på, at det er rigtigt, når det fremføres, at det i nogle tilfælde kan forhindre de pågældende i at overskride nogle sociale tærskler, og hvis det er rigtigt blot i et vist antal tilfælde, synes jeg, det er begrundet at give den beskyttelse af de mindreårige, som ligger i bestemmelsen om, at det er strafbart at tatovere unge under 18 år.

Jeg er knap så sikker på, at det er en god og brugbar bestemmelse, der indeholdes i § 2 i det foreliggende lovforslag, og som siger, at de folk, der erhvervsmæssigt foretager tatoveringer, skal respektere lukkeloven. Det er tydeligt, at sigtet hermed er at begrænse tatoveringerne af berusede personer. Nu må man jo håbe, at de pågældende i givet fald kender lukkeloven og sørger for ikke at blive beruset før efter lukketid, så de har denne beskyttelse. Men det, jeg først og fremmest hæfter mig ved, er, at jeg anser det for meget tvivlsomt, om en bestemmelse af denne art bliver effektiv. Der tales om de folk, der erhvervsmæssigt foretager tatovering, og her vil jeg gerne have lidt klarhed over, om det betyder de folk, der helt og fuldt har deres erhverv ved at foretage tatovering, for hvis forholdet er det, at man

udmærket som amatør, altså som en hobbyvirksomhed, kan foretage tatoveringer efter lukketidens indtræden, så tror jeg, at man i virkeligheden gennem denne lovbestemmelse fremmer en situation, hvor et større antal af tatoveringer end nu foretages af uøvede, af folk, der ikke er professionelle, men som gerne vil tjene en skilling på at foretage en sådan tatovering.

Jeg tror som sagt, det vil blive meget svært at gøre denne bestemmelse virkningsfuld og at nå det mål, man har sat sig, og det skulle jo nødigt ende med, at en gennemførelse af denne lov kommer til at betyde, at justitsministeren juridisk set bliver rullet i Nyhavn af Orkan-Ole, Erik Bladan og Nyhavns Rose, og hvem der ellers kendes fra dette miljø. Jeg tror i hvert fald, at justitsministeren på vejen frem bør søge råd hos 17 medlemmer af dette ting.

Gerda Møller: Smag og behag er som bekendt forskellig. Der er nogle, som synes, det ser pragtfuldt ud med en tatoveret fregat på brystet eller en pige eller et hjerte, eller hvad det nu kan være, på armen, og det skal de også have lov til, når det er voksne mennesker, det drejer sig om. Vi lever i et frit land, hvor man kan gøre, som man vil inden for lovens rammer, og hvor man også forventer, at ethvert normalt voksent menneske kan tage ansvaret for sine egne handlinger. Det foreliggende lovforslag drejer sig da heller ikke om voksne mennesker, men om børn og unge under 18 år, som man ønsker at beskytte imod de handicap af forskellig art, mange af dem givetvis vil få senere i livet som følge af måske uovervejede tatoveringer.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til her fra talerstolen at takke de to læger dr. Pers og dr. von Herbst for de foretagne undersøgelser og for deres rapport om de vanskeligheder på snart sagt alle livets områder, tatovering giver de unge. Det er jo på baggrund af disse oplysninger, at lovforslaget her er fremsat.

Når det gælder om at begrænse folks